

sången bär, Att den min fosterbygd må hinna,
Och hwisfa att jag wakar här, För äran och
min älskarinna."

Uf mången walt-eld lägren lystes opp, Och
fienden till striden syntes färdig; Den unge kri-
garn sjöng med mod och hopp Att bli sitt namn
och sina fäder wärdig: "Flyg milda fläkt och
sången bär Att den min fosterbygd må hinna,
Och hwisfa att jag wakar här, För äran och
min älskarinna."

I stridens larm förwärfwas segrens krans
Och morgondagen kallar oss till striden. Men,
om jag stupa skall bredwid min lars, Långe
från det hem, som wäntar mig med friden, Wå
då den sista suck jag drar, Uf westan förd, min
hembygd hinna, Och vittna att jag trogen war
Min ära och min älskarinna."

Esilistuna.

Tryckt hos P. E. Norman, 1838.

Syra Swenska Solf-Sånger.

Den Första:

CARL JOHAN vår Kung, Han kom, som
från höjden, O sjungom i fröjden, Wå' gammal
och ung! Han tryggade thronen, Upplyste Na-
tionen, Det gjorde vår Kung. ::

O följom vår Kung, I krigiska rider, Till
modiga strider, Wå' gammal och ung! Han wet
föra swärdet, Men känner dock wärdet Uf fri-
den, vår Kung. ::

O älskom vår Kung! Han skyddar oss lifa,
Wå' arma och rika, Wå' gammal och ung. Hos
stor eller liten Han skattar blott fliten Och dng-
den, vår Kung. ::

O tackom vår Kung! Ur grufwor han öser,
Wälgerningar löser Wå' gammal och ung. Ei
Swea och More Förenade wore Företan vår
Kung. ::

Wälsignom vår Kung! Han ruckt oss ur
nöden, Till fallare öden Wå' gammal och ung.
Han bär för vår smärta Ett faderligt hjerta,
Wälsignom vår Kung. ::

O lefwe vår Kung, Till frihetens hägnad,
Till innerlig sägnad För gammal och ung! Bland
Kungar den Förste, Bland Hjeltar den Störste,
O lefwe vår Kung! :;

Den Andra:

Det gamla Götha Lejon hwilar: Och wänder
sakta på sitt flöt, Men trygg mot sönderbrutna
pilar Ser faran hwila wid dess fot: "Det ler i
Norr, det ler i Söder. Och glädjen hwilar i
dess famn, Då klingom wi med gläsen, bröder!
Och sjungom Frans och Oscars namn."

Men fluga krigen öfwer Norden Med dun-
skräda wingar opp Och ropa rösterna ur jor-
den Om forntids bragd och samtids lopp: "Då
klingom wi med swärden, bröder! Då kallom wi
på Oscar än Och åter kring den häpna werlden
Går Götha Lejon löst igen."

Du Carlars Son, du Nordens stjärna, Vårt
hjerta och vårt swärd är ditt! Tag mot vår
fria hyllning gerna; Ditt namn är känt, ditt
folk är fritt. "Led oss så långt, som hafwets
bölja, Så långt som dagens öga når: Vi slå
på skoldarne och följa Dit striden, och dit
Oscar går?"

Den Tredje:

Adio ömma fader, adio ömma mor. Min
bana är vigtig, min bestämmeelse är stor, Att

lyda Gud och CARL JOHAN: Han är den
sällaste, det är allt hwad wi tror.

Ja Herren beware vår Nådiga Kung,
Med honom följer gammal, med honom följer
ung: Hans wapen månd blänka, mot Himmelen
skina, Att swärdet och spiran ej må blifwa ho-
nom tung.

Ja Herren beware Prins Oscar också, Att
wi alla Swenska med honom följa må, När
skottena de knallar och fienden må'n falla, Si
då är det roligt att wara Grenadier.

God dag kamrater, wi träffas här i dag!
Allt efter vår Nådiga Konungs behag, Att lä-
ra exercisera, skjuta och marschera, Det är vår
wilja, och det är Hans behag.

Ja Herren beware vår hemgång också, Att
wi alla kunna med helsen och trefnad få, Då
skall en röst från höjden höras i kring bröder,
Att Herren har bewarat både stora och små.

God dag ömma maka, som jag har älskat
ömt, Din trohet, som jag så länge har glömt,
När makarna wi hylla och plikterna wi fylla, Si
då är vårt hjerta klart, som watten uti ström.

Den Fjerde:

Wid månans sken, som spridde silfrets glans
Kring tälten, samlade för nya strider, En ung
soldat stod lutad mot sin lans Och sjöng, wid
minnet af förflutna tider: "Oå milda fläkt och